

Nina Klimenko död.

Lördagen den 21-a mars avled Nina Klimenko i Gammelsvenskbyn. Dödsbudet kom inte oväntat då Nina ganska länge varit svårt sjuk. Begravningen ägde rum nästa dag och förrättades av prästen Aleksej Tjizjov från den Lutheranska kyrkan i Kherson och det var en mycket vacker och stilenlig begravning. De svenska damerna var närvarande och sjöng sina begravningspsalmer på ryska och tyska.

Enligt den ukrainska traditionen ligger den avlidna i en öppen kista. Locket läggs på och skruvas fast strax innan kistan sänks ned i graven

Den ukrainske prästen; Aleksej under begravningsakten tillsammans med några av de svensktalande damerna

Begravningsföljet på väg till kyrkogården. Damen i förgrunden bär ett ungdomsporträtt av Nina Klimenko

Nina Klimenko var ingen svenskättling men många svenska besökare har genom åren kommit i kontakt med Nina då hon ofta var med på olika samlingar som gudstjänster, middagar eller andra tillfällen då svenskar besökt byn. Hon brukade ofta läsa en vers eller hålla tal för svenska besökare. Nina stortrivdes då hon fick träffa svenskar och vid mina besök i byn träffade jag ofta Nina och hennes första fråga var alltid; När kommer det svenskar på besök nästa gång?

Nina älskade att vara tillsammans med svenskar. Här blir hon omkramad av Mari Åberg från Stockholm

Föreningen Svenskbyborna gav som man brukar ett bidrag till dödsboet som överlämnades till Ninas syster Nelja. Hon blev mycket rörd över att främmande människor kunde vara så generösa och hälsade och tackade till föreningen på Gotland.

Det är också systern Nelja som förmedlat uppgifterna nedan om Nina. Nelja och Nina bodde sedan många år tillsammans i samma hus strax nedanför den ortodoxa kyrkan i Gammelsvenskbyn

Nina föddes 1937 i en kolchosby utanför Kherson. Hon var åttonde barnet i en systerfamilj om 11 barn. Under hennes barndom pågick andra världskriget och det var en svår tid för många ukrainska familjer. 1947 flyttade familjen till Zmejevka och anledningen till detta var att en kusin till Ninas far hade fått en chefsbefattning på kolchosen i byn och man trodde då att familjens förutsättningar för ett bättre liv skulle bli lättare där. Intressant i sammanhanget kan vara att deras första grannar i Zmejevka blev den svenska familjen Hansas vilka just hade återvänt från fångenskapen i Sibirien. En i den familjen var dottern Maria, den idag så välkända; Maria Norberg.

Nina Klimenko i den Lutheranska kyrkan i Schlangendorf 2014.

Efter avslutad skolgång i Zmejevka studerade Nina till ingenjör vid det statliga tekniska institutet i Kherson. Efter examen fick hon en tjänst som tekniker vid Khersons Bomullskombinat. Tyvärr blev Nina snart sjuk i lunginflammation och tuberkulos och vistades länge på sjukhuset i Kherson. När Nina någorlunda tillfrisknat skickades hon av de sovjetiska myndigheterna till ett konvalescenthem i Kaukasus bergstrakter då man trodde att luften där skulle hjälpa henne att bli bra. I Kaukasus vistades och behandlades Nina under ca ett år och hon kunde t o m arbeta, hon hade en tjänst som kontrollant i en affär. Nina blev dock aldrig helt frisk utan återvände till Zmejevka där hon också var tvingad till längre sjukhusvistelser och tyvärr efter bara några år blev Nina sjukpensionär.

Vid 40-års åldern blev Nina döv och anledningen till detta var enligt systemen att Nina ordinerades alldeles för mycket och antagligen också fel medicin.

Den familj i Zmejevka som under åren stått Nina närmast är familjen Malmas. Nina sågs ofta i deras hem både under tiden då Katarina och Johannes levde men också under senare tid då Lilja och Roman bott i hemmet. Alla i familjen var alltid snälla och vänliga mot Nina och det uppskattade hon naturligtvis mycket. Lilja berättar att då deras dotter Katarina var liten hjälpte Nina dem ofta med barnpassningen då de var upptagna och sysselsatta på jordbruket. För Lilja och Roman var denna hjälp av stort värde och de känner idag stor tacksamhet till Nina.

Nina hade också en poetisk ådra och hennes största hobby var att skriva poesi. Den dikt som är mest känd för besökande svenskar är dikten nedan; "En skål för vänner och vänskapen". Nina skrev bara på ryska men denna dikt är av någon översatt till svenska. Vid middagar med svenska gäster läste Nina alltid upp denna dikt med stark känsla och inlevelse i rösten, denna röst som nu för evigt har tystnat.

En skål för vänner och vänskapen.

Låt oss skåla för vänskapen och för solidariteten
för att vi är starka
förmågan att räcka ut en hand är nödvändigt
för att vi tillsammans skall bli starka.

för att vår trofasthet är så stor
för att det är svårt att vara utan varandra
för känslan som är som en hel flod
för vänskapen vår är det nu dags att höja ett glas.

Min skål är för Er mina vänner
för Er generositet dricker jag idag
om Ni så bara varit tillsammans med mig
enbart ett ögonblick
eller en timme
så har Ni förlängt mitt liv.

Ni är mig så kära
så underbart att Ni finns till
jag önskar Er en fullständig hälsa
och ett liv tills Ni är hundra år.

Så låt oss dricka vänskapens skål.

Nina Klimentko

*Gammalsvenskeby
Nina Klimentko*